

Stortinget må sette en øvre grense for kommunal husleie

Norske kommuner har innført gjengs leie (tilsvarende markedsleie) som prinsipp for utleie av boliger. Dette fører til at mange mennesker med utviklingshemming betaler en husleie som tilsvarer mer enn halvparten av deres inntekt.

Etter uførereformen i 2015 har de aller fleste mistet rett til statlig bostøtte. Fordi kommunale bostøtteordninger ofte er basert på det statlige regelverket, er det også færre som får kommunal bostøtte. Kommunene har med andre ord hevet husleien og samtidig tatt bort bostøtten. Dette gjør det umulig for mange samfunnsborgere å spare til egen bolig. Det er ofte heller ikke rom for ferier og fritidsaktiviteter andre tar som en selvfølge. Noen lever på et minimum. Slik kommunene praktiserer husleie i kommunale boliger, er det umulig for mennesker med utviklingshemming å få et likestilt liv i henhold til FN-konvensjonen for funksjonshemmede.

Denne diskrimineringen må opphøre, og løsningen er enkel: Stortinget må sette en øvre grense for kommunal husleie. Det kan skje ved at norske kommuner tar i bruk den såkalte Wien-modellen. Modellen bygger på at husvære er en grunnleggende menneskerett og at kommunal husleie ikke kan utgjøre mer enn en tredjedel av netto inntekt. På denne måten styrker man både retten til bolig og legger til rette for likestilte og fullverdige liv for mennesker med funksjonsnedsettelse.